

2001

1951

Ärila GK 50 år

Förord	3
Klubben bildas	4
Första protokollet	5
Verksamhetsåret 1951/52	6
Balansräkningen 1952/53	7
Banan invigs 1954	8
Ekensberg	9
Fore!	10
10 år i sammandrag	11
En epok går mot sitt slut	12
Från ettans damtee 1971 (bild)	13
Glimtar från 1970-talet (bilder)	14
En ny bana tar form	15
Nytt namn	17
Första slaget	18
Officiell invigning	19
Nya klubbhuset	20
Upp till bevis!	21
SISM 1980	22
Axplock 1977–1982	23
Äriladagen	24
Världsgolf	25
Smått & Gott	26
European Senior Ladies Team Championship	27
Spelarprofiler	28
Lite statistik	30

Omslagets framsida (överst från vänster): Exteriör från gamla klubbhuset i Ekensberg. Utslag från damtee Ekensbergsbanans första hål. Dags för prisutdelning i European Senior Ladies Championship 1997 på Ärila. Stenplockning på nya banan. Gustav Lindblad och Sune Linde.

Omslagets baksida (överst från vänster): Intendent Arne Johanson omgiven av Susanne Hörnfeldt (till vänster i bild) och Brita Windahl i nya kanslibyggnaden. Sven Tumba håller clinic. Ärilas damer samlade. Anslagstavlan på Ärila. Prisutdelning i SGF:s jubileumstävling 1984 (finalen): Charlotte Montgomery, Tom Sieckman (USA), Sten Wennlo (representant för arrangören Saab GK) samt Mats Lindholm.

Välkommen till en resa i vår golfklubbs historia. Här kan Ni läsa att klubben startade som ett aktieföretag, om tiden på Ekensberg, om stenplockning på Ärila, om små och stora tävlingar, jippon och mycket annat. Jag hoppas att jubileumsskriften ska locka fram många trevliga minnen. Innehållet ger en god bild av hur klubben och dess verksamhet har utvecklats under femtio år. Gemensamt för åren som har gått är allt ideellt arbete som lagts ned av så många medlemmar. Jag vill här ta tillfället i akt och tacka Er alla!

Tillsammans kan vi se tillbaka på en framgångsrik tid fylld av optimism, glädje och entusiasm. Ärila Golfklubb är i dag en väl fungerande idrottsförening med en golfbana som har ett högt anseende i Golvserige. Detta ska vi vara stolta över!

Klas Engdahl, ordförande Ärila GK 2001

Den 31 januari 1951 fick den golfintresserade menigheten i Nyköping äntligen en egen golfklubb under namnet AB Nyköpings Golfbana. Registreringen av bolaget hos Patent & Registreringsverket är daterad till den 25 juli samma år. Redan året efter stod den nya niöhälsbanan i Ekensbergsområdet delvis klar för spel och i början av juni året därefter avsattes medel för att bygga om en lada till klubbhus för en kostnad av 8.000 kronor. Högtidlig invigning av golfbanan förrättades av HKH Prins Bertil den 11 september 1954.

Redan på våren 1950 hade det nya bolaget konstituerat sig, även om registreringen inte skedde förrän på sommaren året efter. Bakom stod ett antal företag och privatpersoner som bidrog finansiellt till den nya golfbanan. En av initiativtagarna var konsul Percy Tham, som också valdes till klubbens förste ordförande, ett uppdrag han hade till 1954, då Jonas Bratt övertog ordförandeklubban.

VAR SKULLE DEN NYA banan byggas? Ekensbergsområdet i utkanten av östra Nyköping visade på flera sätt sig kunna passa bra för en golfbana, inte minst för att den låg nära Nyköping. Marken tillhörde Sjösa fideikommiss och kontakt togs för diskussion om arrende. Den 18 november 1950 tecknades kontrakt om långtidsarrende med friherre Trolle-Löwen till summan 2 000 kronor. På denna mark anlades sedan banan. Banarkitekten hette Rafael Sundblom, för övrigt den ende golbanearkitekt som fanns i Sverige vid denna tid. En av hans mera kända skapelser är Halmstad GKs mästerskapsbana i Tylösand.

Inte fullt två och ett halvt år senare, den 10 april 1952, arrenderade bolaget ytterligare mark, denna gång av Nyköpings stad och för en tid av tre år. Arrendekostnaden belöpte sig till generösa 10 kronor om året. Arrendet skulle sedan förlängas med ett år i taget.

Året efter upplät Nyköpings stad ytterligare mark för en arrendetid av tre år, med årlig förlängning. Arrendeavgiften uppgick liksom tidigare till 10 kronor om året.

DEN 11 SEPTEMBER 1954 invigdes banan officiellt av motorprinsen, tillika landets golfprins, HKH Prins Bertil, som slog invigningsslaget. Därefter spelades en liten tävling.

Styrelsen i AB Nyköpings Golfbana 1951

Ordinarie

Arne Granström, Torsten Ericsson, Erik Källander, Gunnar Lamby, Percy Tham.

Suppleanter

Sven Larsson och Åke Broman.

Revisor

Rune Hörnfeldt, Olle Svensson (suppleant).

Styrelsen i Nyköpings Golfklubb 1951

Ordförande

Percy Tham

V. ordförande

Ernst Jonas Bratt

Sekreterare

Karl-Olov Wikholm

Skattmästare

Rune Hörnfeldt

Övriga

Lars Beijbom

Carl-Gustaf Syrén

Carl-Göran Mörner

Årsavgifter 1952

Äkta makar

200 kronor

Manliga över 25 år

150 kronor

Kvinnliga över 25 år

125 kronor

Medlem 18-25 år

50 kronor

Medlem under 18 år

10 kronor

Passiv medlem

50 kronor

Protokoll fört vid sammanträde med
Nyköpings Golfbanas intressenter den
1 november 1950 å ANA:s kontor i Nyköping.

Närvarande: Herrar Kjellberg

L Eriksson

T Ericsson

Granström

Lamby

S Larsson

Tham

Wikholm

Dessutom närvar herr R Hörnfeldt.

§ 1.

Upprättat förslag till avtal rörande arrendering av mark för golfbanan genomgicks.

Beslöts att följande ändringar skulle söka åvägabringas i avtalet, nämligen:

1) Den s.k. Hagstugan med tillhörande markområde borde, så snart det var möjligt med hänsyn till nuvarande innehavare, få köpas av intressenterna eller upplåtas med tomträtt till dessa.

2) I avtalsförslaget omnämnd borgen borde begränsas till att avse en tid av högst 10 år.

Då arrendebeloppet syntes vara väl högt tilltaget, beslöts, att man skulle söka få ett privat, muntligt avtal till stånd med Carl-Otto Löwen, avseende att arrendet senare skulle kunna nedsättas.

§ 2.

Herrarna T Ericsson, Granström (sammankallande) och Tham utsågos att fortsätta och slutföra förhandlingarna angående upprättande av arrendeavtal för golfbanan. De skulle därefter äga befogenhet att låta igångsätta erforderliga anläggningsarbeten.

§ 3.

Beslöts att ett bolag skulle bildas, förslagsvis benämnt Aktiebolaget Nyköpings Golfbana, med ett aktiekapital av minst kr 5.700:-.

Herr Hörnfeldt skulle återkomma med en redogörelse över hur finansieringen av golfbanan skulle kunna ordnas på ett skattetekniskt fördelaktigt sätt.

Justeras:

Vid protokollet:

Verksamhetsberättelse
för

AB Nyköpings Golfbana 1951 - 1952

På ett område, som genom långtidskontrakt utarrenderats av friherre C O T Trolle-Löwen, Sjösa, har den planerade golfbanan anlagts.

Ett litet kompletterande område har bolaget arrenderat fr.o.m. den 10 april 1952 av Nyköpings stad.

Anläggandet av golfbanan har omfattat färdigställande av hela golfbanan med undantag av 8:ans hål. Planering och anläggning av greener samt sådd av greener och fairways har varit av den största omfattningen.

Anläggningsarbetet har utförts med hjälp av på kort tid anställd personal. Dessutom ha frivilliga insatser gjorts av intresserade.

Utöver det till fullo inbetalda aktiekapitalet Kr. 7.400:- har bolaget disponerat ett lån mot revers å Kr. 44.782:-.

Verksamheten har resulterat i, att inventarier anskaffats för Kr. 5.875:- och att golfbanan anlagts för Kr. 53.707:51. Av det senare beloppet har Kr. 5.000:51 avskrivits.

Bolagets räkenskaper omfatta följande:

Ingående Balans per den 25 juli 1951

Bank	<u>7.400:-</u>	Aktiekapital	<u>7.400:-</u>
------	----------------	--------------	----------------

Vinst- & Förlustkonto för tiden 25 juli 1951 - 31 dec. 1952

Avskrivning anläggningarkostn.	5.000:51	Bidrag	4.500:-
Diverse omkostnader	134:-	Arrende	500:-
<u>Utgående balans</u>		Ränta	135:78
vinst	<u>1:27</u>		
	<u>5.135:78</u>		<u>5.135:78</u>

Utgående Balans per den 31 dec. 1952

Inventarier	5.875:-	Aktiekapital	7.400:-
Anläggningarkostnader för golfbana	48.707:-	Kreditorer	49.407:51
Fordringar	350:-	Vinst å bolagets verksamhet	
Bank	<u>1.875:78</u>	Periodens vinst	<u>1:27</u>
	56.808:78		56.808:78

Nyköping 1 maj 1953

Mörner

P. Tham

S. Tham

E. Källander

Tham

Balansräkning per den 1 januari 1952

TILLGÅNGAR		SKULDER	
Varulager	1 733:85	Leverantörer	1 166:80
Fordringar	99:-	AB Nyk Golfbana	350:-
Kassa och postgiro	<u>2 215:30</u>	1951 års vinst	<u>2 531:35</u>
Kronor	4 048:15	Kronor	4 048:15

Vinst- och förlusträkning för år 1952

KOSTNADER		INTÄKTER	
Omkostnader	135:30	Medlemsavgifter	7 275:-
Kostn för tränare	210:-	Vinst vid försäljning av varor	<u>256:25</u>
Arrenden	2 400:-		
Årets vinst	<u>4 785:95</u>		
Kronor 7 531:25		Kronor	7 531:25

Balansräkning per den 31 december 1953

TILLGÅNGAR		SKULDER	
Postgiro	7 441:-	Leverantörer	1 337:05
Fordringar	303:-	AB Nyk Golfbana	750:-
Varulager	<u>1 660:35</u>	Balanserad vinst	2 531:35
Kronor	9 404:35	Årets vinst	<u>4 785:95</u>
		Kronor	9 404:35

Styrelsen föreslår, att årets vinst kr 4 785:95 liksom tidigare balanserade vinstmedel kr 2 531:35, eller tillhoppa kr 7 317:30 balanseras till nästa år.

Nyköping i februari 1953

P Tham	C G Mörner
K O Wikholm	Rune Hörnfeldt
Ernst J Bratt	Carl-Gustaf Syrén

[Avskrift]

HKH Prins Bertil:

”Nu återstår det värsta, nämligen att spela ut första bollen!”

Så här skrev tidningen Folket (under rubriken Golf-gala) med anledning av invigningen den 11 september 1954:

Prins Bertil invigde på lördagen Nyköpings Golf Klubbs nya golfbana vid Hagstugan strax utanför Nyköping. Trots det envisa regnandet hade en stor skara klubbmedlemmar samlats och strax efter det att konsul *Percy Tham* i sitt hälsningsanförande utlovat solsken kom det vackra vädret och höll i sig hela eftermiddagen. En vacker dag (och det stämmer ju just nu), en god golfbana och en trevlig motspelare, vad kan man bättre begära, menade prins Bertil efter den engelske diktaren Lord Balfour, och avslutade sitt invigningstal med ”nu återstår det värsta, nämligen att spela ut första bollen”.

Sedan spelade prinsen en uppmjukningsmatch tillsammans med Sörmlands bästa golfspelare *Sune Linde* samt *E. J. Bratt* och *K. O. Wikholm*. I ett andra lag spelade kammarherre *Borlind*, dir. *Ragnar Sachs*, hr *Sten Liddabl* och Svenska golfklubbens ordförande *Sune Malmström*.

Bland den intresserade publiken som spänstigt följde spelet från första till nionde hålet, var landshövdingeparet *Hammar-skjöld*, bergsingenjör och fru *C. J. Kjellberg*, fru *Karin Ekelund-Sachs*, Sunlightchefen dir. *Elliott*, jägmästare och fru *Beijbom*. Invigningsmiddag på Standard hotell avslutade dagen.

Av 1957 års matrikel framgår att man anlitat en ambulerande tränare från Svenska Golfbundet och att avtal träffats med en jordbrukskunnig person för att sköta anläggningen på entreprenad. Lönen för en banarbetare var 2,75 kronor i timmen år 1953.

Bilden till höger. Förutom en till video överförd filmsnutt på ca. fem minuter finns ytterst lite bevarat i bild från invigningen. Varken originalkopian eller negativet till vidstående bild har gått att spåra och är troligtvis borta för alltid. Fotot på prins Bertil är inläst från en fotostatkopia av ett tidningsklipp; därav det grova rastret.

”Tyvärr är jag icke själv golfspelare”

I förordet till 1956 års matrikel, för övrigt den första tryckta, skriver nyköpingssonen *Bo Hammar-skjöld* några värmande och uppmuntrande ord om klubben. Värt att notera är synen på golf som en friskvårdsaktivitet. Så här fortsätter *Hammar-skjöld*, ordagrant citerat:

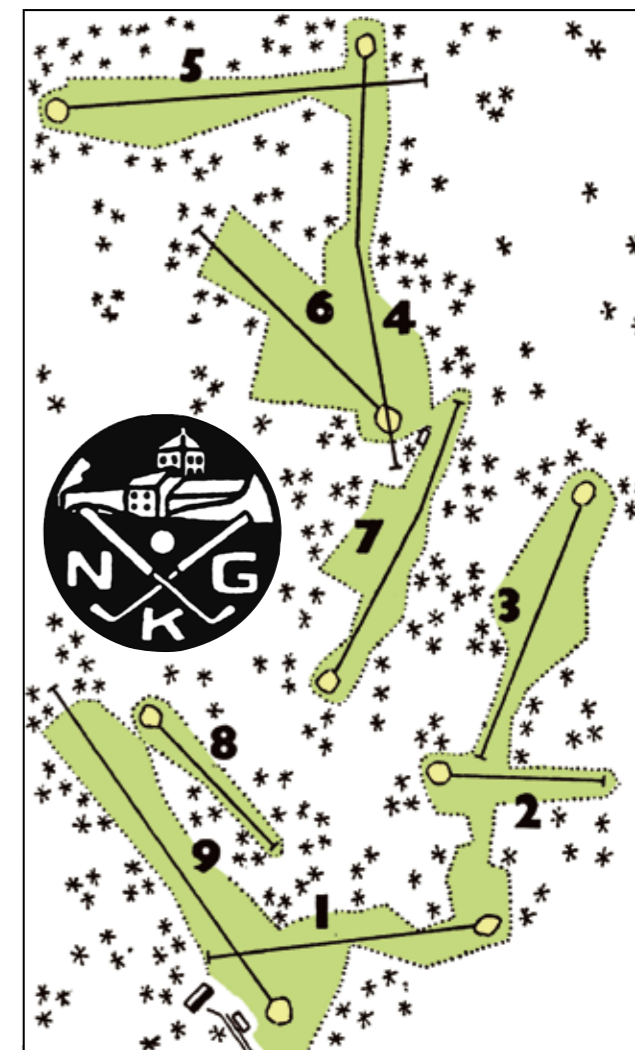
Men jag har sett hur gott golfspelet har gjort många av mina vänner och vad det betytt i fråga om ökad fysisk och andlig spänst för strängt upptagna män och kvinnor i övrigt bundna vid arbetsrummet eller annan stillasittande verksamhet. Jag har också sett hur intresset för golfspelet här i staden liksom annorstädes kunnat frammana samfälliga ansträngningar och stor offervilja för att åstadkomma möjligheter att för vederbörande själva och andra bereda möjlighet till denna rekreation.

Därför är det mycket tillfredsställande, att vi i Nyköping nu ha en vacker och väl planerad golfbana. Det finnes alltså all anledning till tacksamhet mot dem som varit initiativtagare till saken, och alla andra, som varit verksamma för dess genomförande. Likaså finnes det fullt skäl för en livlig önskan, att golfklubben måtte gå framåt och att den måtte få framgång i sin strävan att vinna allt flera medlemmar och därigenom göra allt större nytta till allt lägre kostnader för allt flera nyköpingsbor och andra intresserade. Nyköping är att gratulera till det verk, som golfklubben åstadkommit, och det är endast att hoppas, att detta måtte uppskattas efter förtjänst av alla som detta vederbör.

Överst till höger. Banan, som kostade 75.000 kronor att bygga, saknade bevattning. Så sent som 1959 vattnades greenerna med en vanlig trädgårdsspridare, som fick flyttas runt för hand. Infällt syns klubbmärket.

Till höger. Den 10 juni 1953 beviljades tillstånd att iordningställa en lada strax intill banan för att användas till klubbhus. Kostnaden beräknades till 8.000 kronor. Tre år senare byggde man ut och fick både klubbhus och kök med elspis och kylskåp. AB Nordiska Kompaniet skänkte möbler.

NYKÖPINGS GOLFKLUBBS BANA 1956

Ganska snart kom tävlingsverksamheten igång på Ekensbergbanan. Tävlingsåret 1956 innehöll tävlingsprogrammet tretton tävlingar, varav en var Stockholmskannan – AB Stockholms Bilcentrals vandringspris. Den tävlingen startade 1953, då E. J. Bratt tog första inteckningen och var en slagtävling över 36 hål med 18 som högsta handicap. Först 1974 togs priset hem för alltid av Bo Kuhlman.

Förutom den typen av tävlingar spelades ganska flitigt matcher mot andra klubbar (Eskilstuna GK, Norrköpings GK, Lidingö GK, Södertälje GK, för att nämna några). Nyköping blev snart känt för sina trevliga golfarrangemang, vilka drog till sig spelare från hela Mellansverige.

Sune Linde, klubbens förste DM-segrare (1960).

Några populära vandringspriser

År 1956 spelades för första gången 1916 år mäns vandringspris, en poängbogeytävling över 18 hål för både damer och herrar. Vann gjorde Sten Liddahl. År 1980 stannade vandringspriset för gott hos Peter Westerling.

År 1959 kom C. G. Mörners vandringspris, en poängbogeytävling där man endast fick använda putter och två valfria klubbor. Först ut i vinnraden var Sven Graflund. Tävlingen spelades för 31:a och sista gången 1990 och lades sedan ned. Då hade Tage Tengström som ende spelare lyckats få två inteckningar (1983 och 1986).

År 1959 startade också Margareta och Ernst Jonas Bratts vandringspris, som höll på till 1980. Då tog Olle Strandberg sin tredje inteckning. Tävlingen spelades som slagtävling över 27 hål med lägsta handicap på 13 för både damer och herrar och med en högsta handicap på 30 respektive 36. Först att vinna var Sven Graflund.

År 1960 instiftades Bergsingenjör C. J. Kjellbergs vandringspris, en matchtävling (efter kvalificeringsrundor) över 18 hål med 18 som högsta handicap. Sune Linde tog första inteckningen. Det dröjde till 1979 innan vandringspriset för alltid stannade hos Hans-Ivar Hägg.

Året efter, 1961, spelades ANA:s vandringspris, två generationer för första gången. Tävlingen fortlever och är en greensome poängbogey över 18 hål. Första inteckningen har Håkan och Lars Alm.

En tävling från 1964 som fortfarande spelas är Jubileumpokalen, en poängbogey över 18 hål för herrar och damer fyllda 50 år. Först att vinna var Thorgny Wittbom. Tre inteckningar behövs för att ta hem pokalen.

Ett annan populär tävling som fortfarande spelas är Vanja och Börje Attofs vandringspris för äkta makar. Det är en greensome, poängbogey över 18 hål från 1965. Först att ta en inteckning var Inga-Lill Ekberg med maken Knut. Priset är ständigt vandrande.

Sista vandringspriset som föddes på Ekensbergstiden, och som fortfarande existerar, är Gösta Kuhlmans minne från 1974, ett ständigt pågående vandringspris i form av en slagspelstävling för klubbens juniorer. Första inteckningen skrevs Göran Stenlund.

"Vid ingången till spelåret 1974 hade klubben 240 handicapsatta spelare. När spelåret 1975 börjar har vi 272. Trots ökningen är det ingen siffra att skryta med." (Saxat ur 1975 års matrikel.)

Percy summerar efter 10 golfår

– Kommer du ihåg Mörners "inslag" i ladan vid Posttorp då vi tävlade om Nyköpingskannan?

– Ja, och då Sten Liddahl klippte in en hurtig drive från gamla fyrans utslag rakt in i samma lada. En gumma satt och mjölkade en ko och undrade först vad det var för något som slog emot spannen. Hon kunde inte drömma om att det var Liddahls drive som hittat vägen in i "lagårn".

– Men Göte Johanssons festliga anlopp efter en boll som inte tagit mark ännu, tillhör väl också de mera minnesrika händelserna under 10 år på golfbanan i Nyköping.

Så här går ofta "snacket" oss golfspelare emellan. Det finns många roliga saker att minnas och då klubben i år kan se tillbaka på 10 verksamhetsår, så är det många roliga minnen man kommer ihåg.

Men annars var starten trög, inte minst ekonomiskt sett. En golfbana kostar stora pengar och då klubben bildades vid ett sammanträde i Nyköping 31 januari 1951, var det tack vare hjälp av industrier och enskilda som drömmen om en egen golfbana kunde förverkligas.

Vid årsskiftet 1951-52 så fanns det ett 100-tal medlemmar i klubben som kunde ta banan i bruk – i varje fall delvis. Det var rätt provisoriskt med många hejiga dueller mellan stubbar och stenar. Så fina fairways som vi har nu fanns det förstas inte och greenerna var lite provisoriska. Hole-in-one, drömslaget för alla golfentusiaster, har dock två av klubbmedlemmarna lyckats med, men alla vi andra drömmer vidare. Invigningen ägde rum 11 september 1954 av HKH Prins Bertil.

I dag kan vi glädjas åt ett förnämligt klubbhus med alla moderniteter, en trevlig liten matsal, bra kök och en vacker "salong". Kort sagt, vi har det rätt trevligt ordnat, men det har tagit 10 år. Banan har undergått stora förändringar och nu kan vi glädja oss åt bl. a. dubblade utslag på alla hål.

Tävlingar har klubben arrangerat i många former. En av de

trevligaste torde dock vara SN-cupen, där vi brukar ha deltagande av landets absoluta golfelit. Då brukar vi ordinära golfspelare få njuta av golf då den är som bäst.

10 år är väl annars ingen ålder för en klubb och jubileet borde kanske få passera obemärkt. Men det finns nog en liten anledning för den nuvarande styrelsen att få ge uttryck för förhoppningar och en önskan om ett ännu mera ökat golfintresse. Vi vill ha med både gamla och unga och sist men inte minst: Bättre förståelse hos dem som makten har för den sällsynt tjugiga sport som golfen är.

Visst är golfen en svår sport. Det skall ingen förneka. Det finns medlemmar som varit färdiga att för en ringa penning sälja hela sin golfutrustning, ja, någon har fö även varit på väg att slänga hela härligheten i skogen. Dagen efter har samma medlemmar varit ute på banan igen, fulla av entusiasm över spelet. Gårdagens tråkigheter med bortslagna bollar och missade puttar kom man inte ihåg. En golfare är alltid optimistisk. Nästa gång så skall jag göra drömscoren ...

På den vägen är vi alla och det får vi nog vara tacksamma för. Vi tokiga golfspelare.

**KÖR
INTE HEM**
direkt efter golfen!

**Kör in till
ESO**
på *Kvarngatan*

Låt mig och mina medhjälpare hjälpa Er
till ekonomisk och störningsfri körning.

Hjärtligt välkommen!

ESO SERVICE

O. BOHLIN - V. KVARNGATAN 4 - NYKÖPING
TEL. 1188

Annons från 1957 års matrikel. Matrikeln var populär hos annonsörerna.

Saxat ur 1962 års matrikel

Rune Jonstam, flitig ledamot i olika kommittéer, kåserar under rubriken Något att tänka på.

I början av golfsäsongen är ett varningens ord på sin plats. Det riktar sig särskilt till vår hjärtligt välkomne nybörjare. Det har sagts att golfen för Dig nära naturen, ger Dig frisk luft, motion och rekreation för trötta vävnader. I själva verket innebär golf en ofysiologisk, psykologisk och moralisk kamp med Dig själv och medför högt blodtryck, störd matsmältning, neurasteni samt kronisk huvudvärk.

Du måste uppträda som gentleman, d.v.s. se djupt deltagande ut när Du helst av allt vill hoppa högt av glädje över motspelarens misslyckade slag. Du skall generöst applådera den som sänker en åttameters putt och därigenom vinner en dyr boll av Dig. Du måste stå ut med andras tråkiga beskrivningar av lyckade slag och bortförklaringar av misslyckade för att själv få åhörare till Dina egna skildringar av lysande bedrifter. Du tvingas räkna varenda slag, även det som placerar bollen i sämre läge.

Du skall med andra ord mobilisera alla de egenskaper Du i vanliga fall ej har någon användning för. Det är förklaringen till att golf är tillåten söndagssysselsättning i alla länder. Golf är nämligen ej ett spel i lagens mening, det är en moralisk ansträngning.

Väl mött på första utslaget – med ett förbindligt leende!
Rune Jonstam

År 1962 ansöker Nyköpings GK om ett bidrag på 15 000 kronor för att uppföra en drivrange. Drätselkommaren i Nyköpings kommun tillstyrkte ett belopp om 10 000 kronor.

År 1963 spelade Knut Ekberg och Åke Bergkvist World Cup i Frankrike. Segrade på 482 slag gjorde USA, som ställde upp med världsnamnen Arnold Palmer och Jack Nicklaus. Sverige kom först på 30:e plats med 559 slag.

SPELARE					DATUM					HANDICAP				
HAL	MTR	SSS	HCP	MARKOR	HAL	MTR	SSS	HCP	MARKOR	HAL	MTR	SSS	HCP	MARKOR
1	305	4			10	305	4							
2	154	3			11	134	3							
3	305	4			12	305	4							
4	433	5			13	433	5							
5	340	4			14	340	4							
6	318	4			15	318	4							
7	313	4			16	313	4							
8	145	3			17	145	3							
9	470	5			18	470	5							
UT	2763	36			IN	2763	36							
Vunna hål:					UT	2763	36							
Förlorade hål:					SA	5526	72							
Resultat:					HCP									
Markör:					NET									
Spelare:														

Ståla bunkern efter Er!

Scorekortets insida när det begav sig (drygt halv storlek).

Guldsmedsfirmen Tee-Boon – Boo Nilsson (t. v.) och Tommy Eriksson – instiftade 1973 ett vackert pris i form av en silverboll på peg att utdelas till årets första hole in one gjort under tävling. Första silverbollen gick till Bengt Karlsson för hole in one på andra hålet den 13 juni 1973.

Överst till vänster. Klubbens aktiva damer samlade under en kurs i Sigtuna 1973. Överst från vänster: Elisabeth Volny-Åkesson, Marianne Jonstam, Inga Genzel Dahlgren (f.ö. OS-deltagare på 800 m i Amsterdam 1924), Barbro Andersson, Cecilia Berg, Brita Windahl, Madeleine Strandberg och Mona Rydalm. Mitten till vänster. Sune Linde och Hans

Åkesson efter en midsommardagsrunda 1971. Överst till höger. Karin Lindhe (till vänster), Mona Rydalm och Elisabeth Volny Åkesson framför klubbhuset. Mitten till höger. Barbro Andersson, Alf Högström, "Giggi" Eveland och Lars Annerstedt i ruffen på nians fairway. Nederst. Elisabeth Volney Åkesson (till vänster), Mona och Rune Rydalm på nians green.

Nya 18-hålsbanan på gammal vacker vikingamark

Alternativa utslag på nio hål kunde aldrig ersätta 18 hål. Klubbens ordförande, Bo Berg, var en som ständigt hade ögonen öppna för nya marker. Vid mitten av 1960-talet hittade han ett område sydväst om stan som kunde vara lämpligt. En anhållan om markplanering för en framtida golfbana på Ärilaområdet lämnades in till Nyköpings drätselkammare 1966. En ny golfbana var på gång. Den 17 januari 1973 beslöt kommunstyrelsens AU att till Nyköpings GK upplåta det tilltänkta markområdet med tomträtt. En ny golfbana var definitivt på gång!

Vid Ärila, 4 km från Nyköping och 9 km från Oxelösund strax intill vägen mot Näveklarna, börjar en ny 18-håls golfbana ta form. Banan ligger på naturskön mark där vikingarna en gång gått in med sina skepp. Mycket vatten finns kvar och många av vikingaledernas bottnar kommer att säas med små vita bollar från lätt förgrymmade golfare.

Nedanför 12:ans tee finns rester där man ankrade skeppen. 11:ans dunge mot 16:e var ett gravfält. Under byggandet av banan täcktes stubbar över i stället för att grävas bort. 2:an är gammal jordbruksmark. Husrester har hittats på 5:an och området mellan hål 7, 8 och 9.

Nils Sköld har ritat banan, som får en längd av 5750 m från klubbtee, 5180 m från damtee och 6300 m från backtee. En vacker mästerskapsbana håller på att ta form. Sune Linde, som var banchef, gjorde under byggandet en del nya förslag som skickades till Sköld för godkännande. Klubbhus och bevattning betalades av klubben. Alla schaktningar gjordes vintertid när maskiner var lediga.

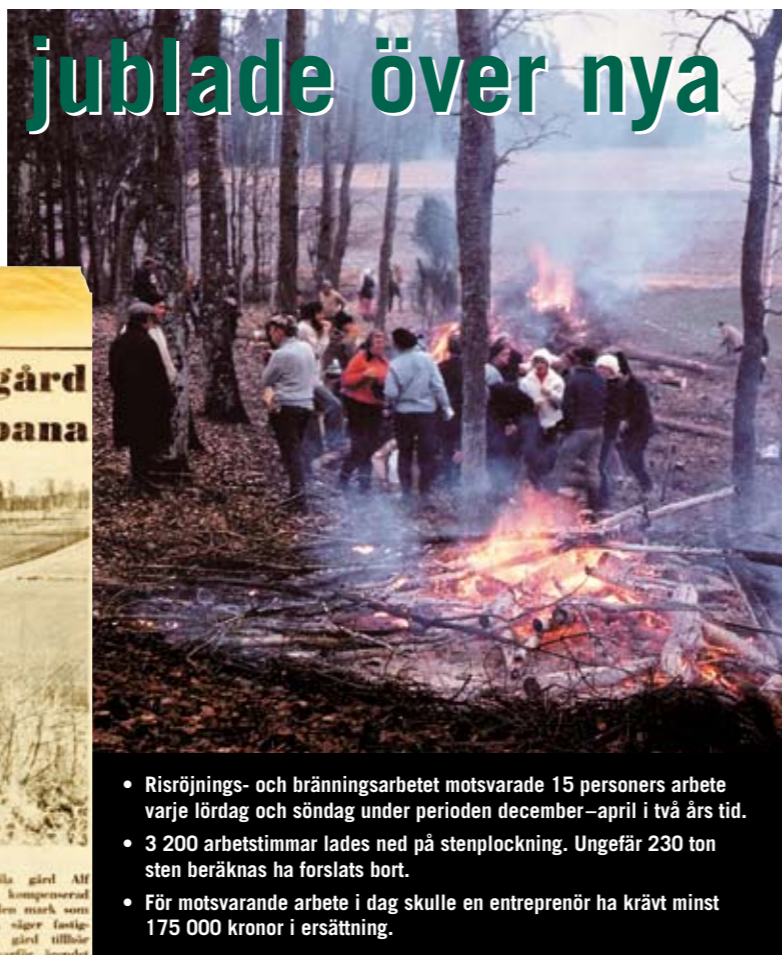
DET BESTÄMDES ATT BANAN skulle ha stora grästees och stora greener. Det var en bra satsning. Sune Linde var med på en resa till Amerika genom Svenska Golfbundet och där såg han en del banor byggas och fick då en uppfattning om hur greenerna skulle byggas. Dock inte hur fraktionerna skulle vara. Sture Claesson deltog med sitt kunnande i "utförningen" av gräs. Krypven valdes till greenerna. Ärila fick mycket beröm för sina greener. Skottarna som tävlade på Ärila 1980 trodde inte att det fanns så bra greener utanför Skottland!

APROPÅ SUNE LINDE KAN nämnas att han har varit med om att projektera upp mot 60-talet banor och har själv ritat 35 banor. Därvid har han haft god hjälp av sin hustru Karin, som är utbildad kartritare. Utmärkande för Lindes banor är att de följer naturen på kongenialt sätt och att korthålen är långa.

"Risbrännings- och stenplockningsgeneralen" Tom Linder i full fart med att lasta sten från den nyanlagda banan. Det blev åtskilliga ton och värkande ryggar på idoga medlemmar, som i stor skala ställde upp.

Alla (nästan) jublade över nya golfbanan!

- Risröjnings- och bränningsarbetet motsvarade 15 personers arbete varje lördag och söndag under perioden december-april i två års tid.
- 3 200 arbetstimmar lades ned på stenplockning. Ungefär 230 ton sten beräknas ha forslats bort.
- För motsvarande arbete i dag skulle en entreprenör ha krävt minst 175 000 kronor i ersättning.

Utsikt mot 8:e green. Foto: Barbro Andersson.

[Södermanlands Nyheter]

Golfklubben bytte namn Nu heter den Ärila GK

För 25 år sedan, närmare bestämt den 31 jan. 1951, bildades Nyköpings Golfklubb, dess ordförande var då Percy Tham. När Nyköpings Golfklubb hade sitt sista årsmöte i går kväll leddes det av nämnde Percy Tham, som är klubbens hedersordf. Golfklubben byter nämligen namn till Ärila Golfklubb, Nyköping och Oxelösund.

Givetvis är det den nya 18-hålsbanan vid Ärila, som har med namnbytet att göra och att många golfare bor i Oxelösund.

— Sveriges bästa golfbana, myste Ärila GK:s ordf. Gustav Lindblad. Och modernaste klubbhus, när han inledningstalade till ett hundratal klubbmedlemmar.

Årsmötet beredde inga större problem, men den humoristiske mötesordf Percy Tham lovade Ärila Golfklubb en ny klubb, att borda besluten med. Pekpinnen, som Tessinskolans aula var utrustad med ansågs för farlig...

— Och nu skall det minsann bli bättre om plats att spela golf vid

Ärila, meddelade tävlingsledaren Arne Holmér och det möttes med tacksamhet av de närvarande. Trängseln vid "slitna" Ekensberg var stor.

Styrelsen tackade också två veteraner, Britta Windal och Arvid "Tony" Böklin, som efter många år lämnar styrelsen. Innan mötet avslutades fick styrelsen och slitvargen Sune Linde en jätteapplåd för sitt enorma arbete med Ärila.

LEJ

Fyra starka män i Ärila Golfklubb, fr v ordf, Gustav Lindblad, Anders Engdahl (sekr), Percy Tham (hedersordf) och kassaförvaltaren Lars Gullberg.

På årsmötet i februari 1976 bestämdes att klubben skulle byta namn till Ärila Golfklubb, Nyköping och Oxelösund. Som framgår av tidningsklippet ovan tyckte ordförande Gustav Lindblad att den nya golfbanan var Sveriges bästa. Överord kan tyckas, men faktum är att tidningen Expressen någon gång på 80-talet utnämnde Ärilabanan till en av få riktiga mästerskapsbanor i Sverige, i klass med Falsterbo och Tyllösand!

Gustav Lindblad myste:

”Vilken härlig dag. Du kan inte ana hur det känns...”

Första slaget på Ärila slogs av Sune Linde den 14 maj 1976. Redan två dagar senare gick startskottet för första tävlingen, en speciell poängbogey. Segrade gjorde Bo Svensson, som därmed blev den förste att vinna en tävling på Ärila. Tidigare, på självaste valborgsmässoafton, hade det varit inofficiell invigning av det nya klubbhuset. Värda att särskilt nämnas för sina insatser är trion Karin Linde, Palle Thalén och Tom Linder, som alla hade dragit ett tungt lass med det nya klubbhuset. Karin

Linde ansvarade exempelvis för såväl färgsättning som planeringen av köket och ordnade sponsorer. Själva bygget skissades av Palle Thalén och Tom Linder var med och röjde ute på banan och hjälpte till när klubbhuset skulle uppföras. Invigningen blev premiär för krögarparet Elisabeth och Fredrich Voigt, som bjöd på drink, lax rosé, kuvertbröd, vin och kaffe. Allt till det facila priset av 30 kronor per person. Efteråt blev det majbrasa med dans – så länge någon orkade.

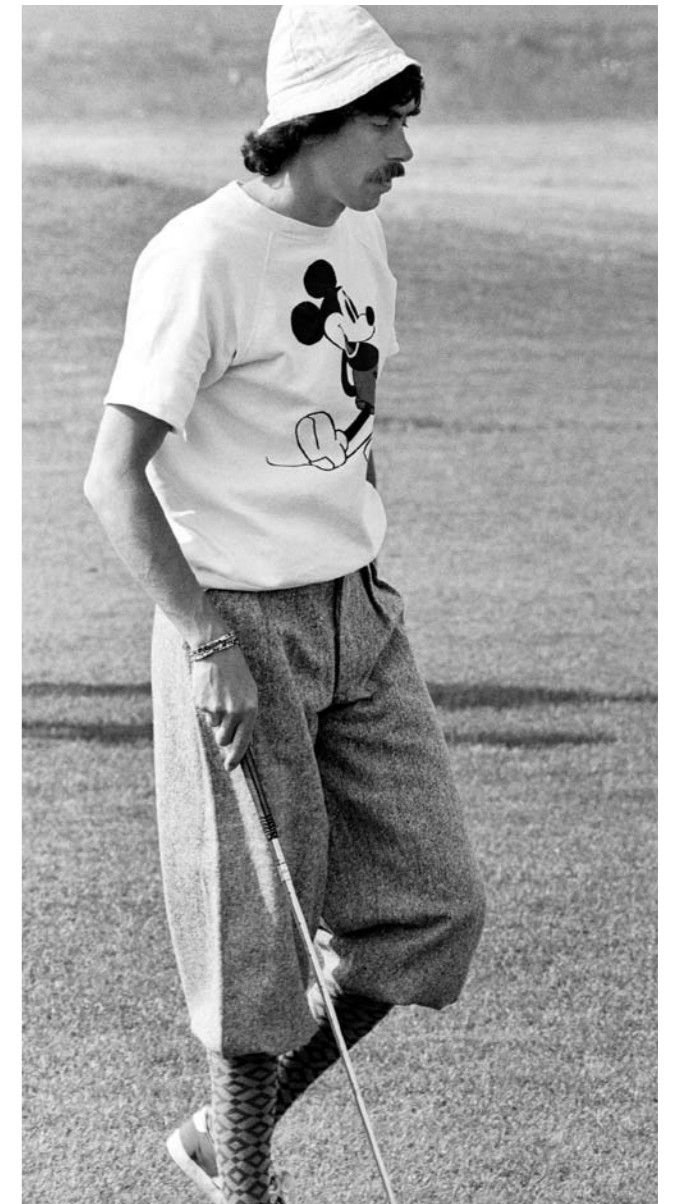
Sune Linde skickar iväg invigningsbollen, ”ett både långt och vackert slag”, enligt signaturen Garro i Södermanlands Nyheter. Åsina vittnen är Lasse Nyman, Gustav Lindblad, Johan Fenger-Krog och Anders Engdahl.

Stor folk- och golffest

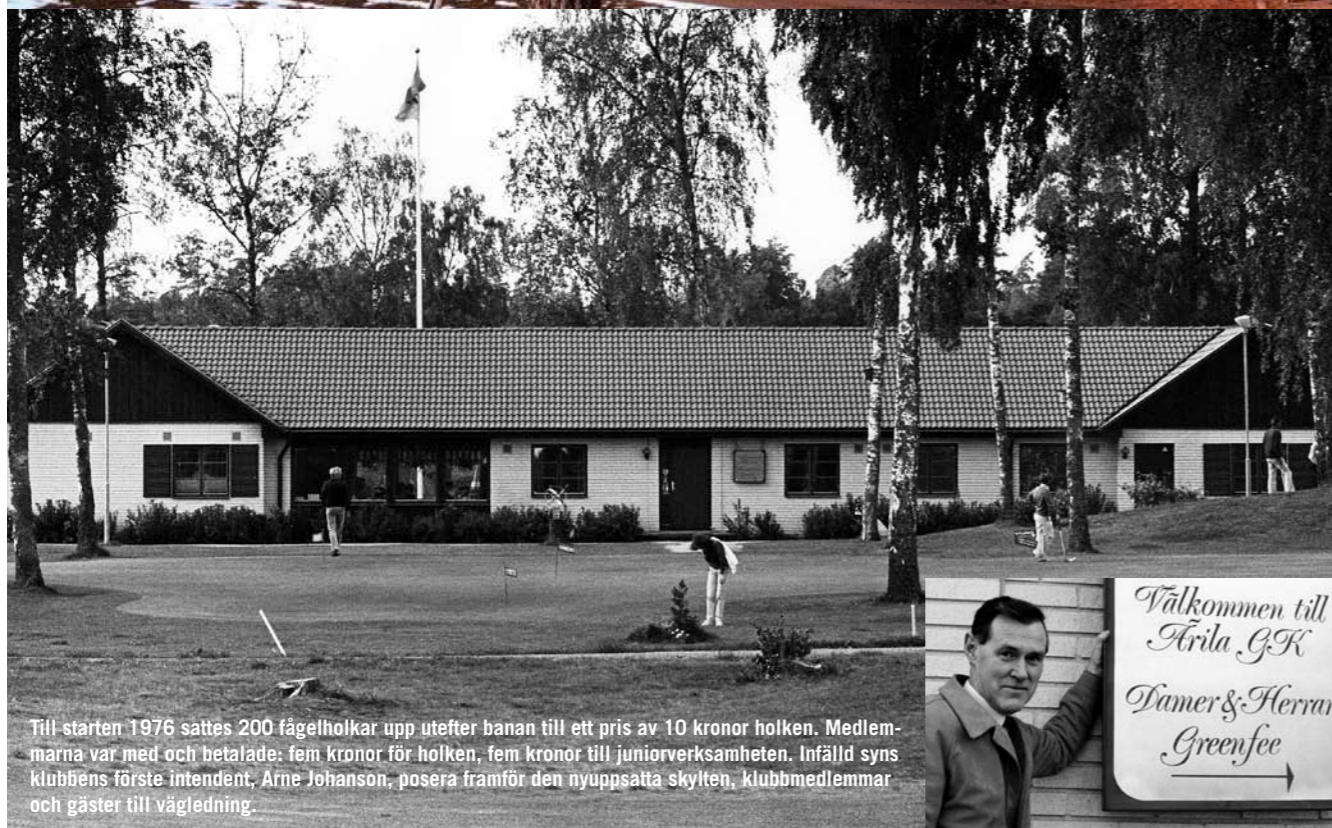
Den 29 augusti 1976 invigdes Ärilabanan officiellt. Dagen blev en härlig folkfest och ett stort propagandanummer för golfsporten och bjöd på såväl pompa som ståt, dessutom till ackompanjering av Nyköpings kommunala musikskola. Åran att slå ut den första officiella bollen (förgylld och på guldpeg) fick Gunnar Arenander, dåvarande ordföranden i Svenska Golfbundet. Efter flera tal och åtskilliga lovord blev det tävling med många välkända ansikten, både golfare och icke-golfare.

En av de stora publikmagneterna var Ingemar Johansson. Boxa kunde han, men spela golf.. Det hjälpte inte att den på 1950-talet mäterligt svingande G. A. Bielke givit ”Ingo” en snabblektion på morgonen. Men vår boxningsvärldsmästare gillade banan, liksom tevesportens Göran Zachrisson, som menade att Ärila var en mästerskapsbana. Andra som förgylle invigningen med sin närvaro var Lasse Åberg, sångartisten och Povelprimadonnan Gunwer Bergkvist, ”småstadspolisen” Torbjörn Jonson, bandyspelaren Bernt ”Bempa” Eriksson, tennislegenden Ulf Schmidt och golfkåsören Hemming Steen. Vidare deltog Jan Carlzon (VD för Vingresor/Club 33) och Ian Wachtmeister, på den tiden VD på Oxelösunds Järnverk.

Bland namnkunniga golfare fanns förutom G. A. Bielke också ”Bassen” Friberg. Bielke lovade banrekord, men därav blev intet. Banrekordet på 71 slag stod sig, men Bielkes ett över par skämdes verkligen inte för sig. Poängmässigt räckte det till en tredjeplats. Vann gjorde Ärilasonen, tillika klubbens sekreterare, Anders Engdahl på fina 39 poäng och på andra plats kom Lars Nyman, också han en Ärilaspelare. I samma boll som Bielke och Friberg gick Peter Michelson, Ärilas instruktör, samt före instruktören på Ekensberg, Knut Ekberg. Den bollen blev den spelmässigt roligaste för åskådarna, konstaterade Södermanlands Nyheter dagen efter.

Lasse Åberg väckte muntration, inte minst på grund av sin utstyrel. Till tävlingen kom han med endast tre klubbor och putter, det fick räcka! Saabchefen Sten Wennlo i samma boll var solidarisk och spelade också han med samma antal klubbor. Foto: P. O. Johansson, Bildtjänst.

Till starten 1976 sattes 200 fågelholkar upp utefter banan till ett pris av 10 kronor holken. Medlemmarna var med och betalade: fem kronor för holken, fem kronor till juniorverksamheten. Infälld syns klubbens förste intendent, Arne Johanson, posera framför den nyuppsatta skylten, klubbmedlemmar och gäster till vägledning.

En mästerskapsbana är född!

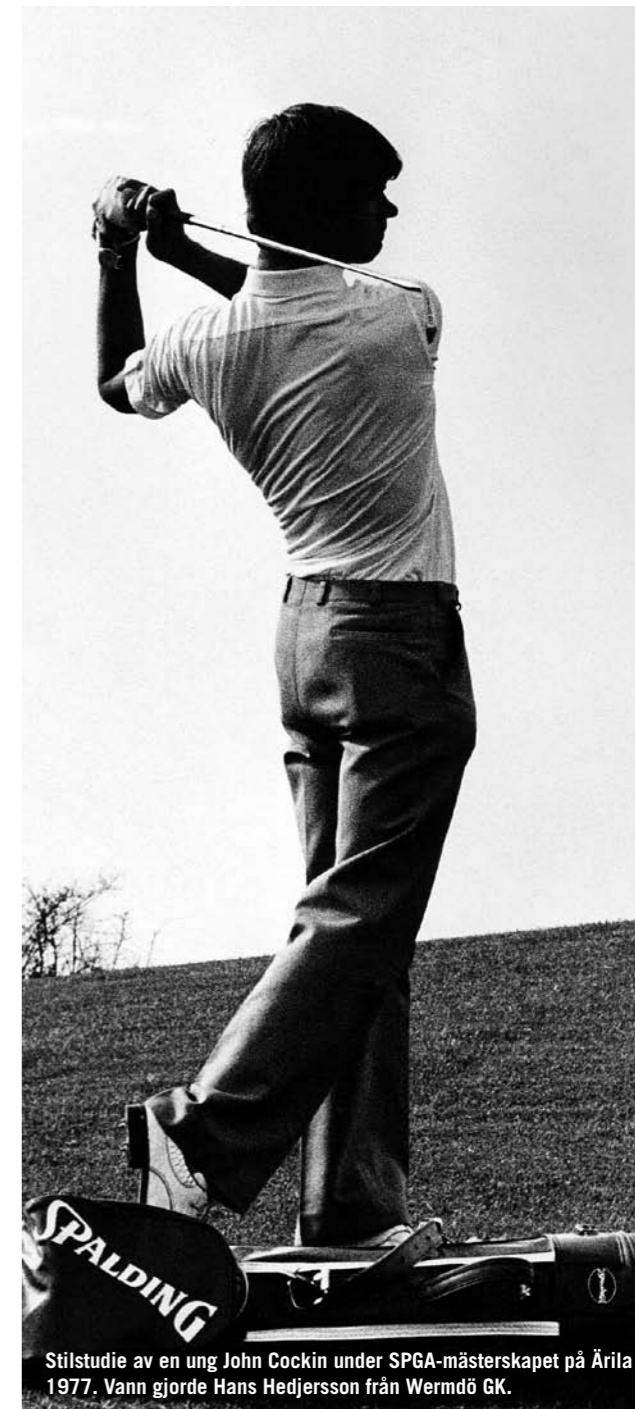
Ett genomgående omdöme om Ärilabanen under invigningen var att den höll mästerskapsklass. Det är ett gott betyg och Svenska Golfbundet var heller inte sena med att erbjuda Ärila GK möjligheten att exempelvis stå som värd för en SM-tävling. Så blev det nu inte, eftersom styrelsen och de ansvariga i tävlingsledningen ville vänta med sådana åtaganden tills banan vuxit till sig ordentligt. Det fick räcka med stortävlingen SAAB Cup, som 1977 vanns av landslagsankaret Jan Rube. Fler stortävlingar skulle följa det året.

Pro-Am

De svenska professionella spelarnas organisation, SPGA, inledde våren 1977 ett försök till samarbete på tävlingssidan mellan klubbarnas medlemmar och deras instruktörer. Klubbarna runt om i landet formade fyramannalag bestående av tre amatörer och en professionell. I Ärilas lag ingick (efter uttagningstävlingar på hemmaklubben) amatörerna Per Borggren, Anders Nordqvist och Palle Thalén samt instruktören Kenneth Nilsson. En stark kombination skulle det visa sig. Laget vann regionfinalen i Katrineholm och ledde finalen på Ärila från start till sista green. Då darrade nerverna lite extra och en del missade puttar innebar att Halmstads lag kunde vinna. En försmädlig förlust, men trots allt en mycket hedervärd insats av Ärilalaget. Dessutom fick klubben och banan fina rubriker över hela landet. Sett i backspegeln var framgången i Pro-Am klubbens kanske främsta genom tiderna, sett till elitnivå. Belöningen för insatsen blev en härlig golfvecka i Frankrike.

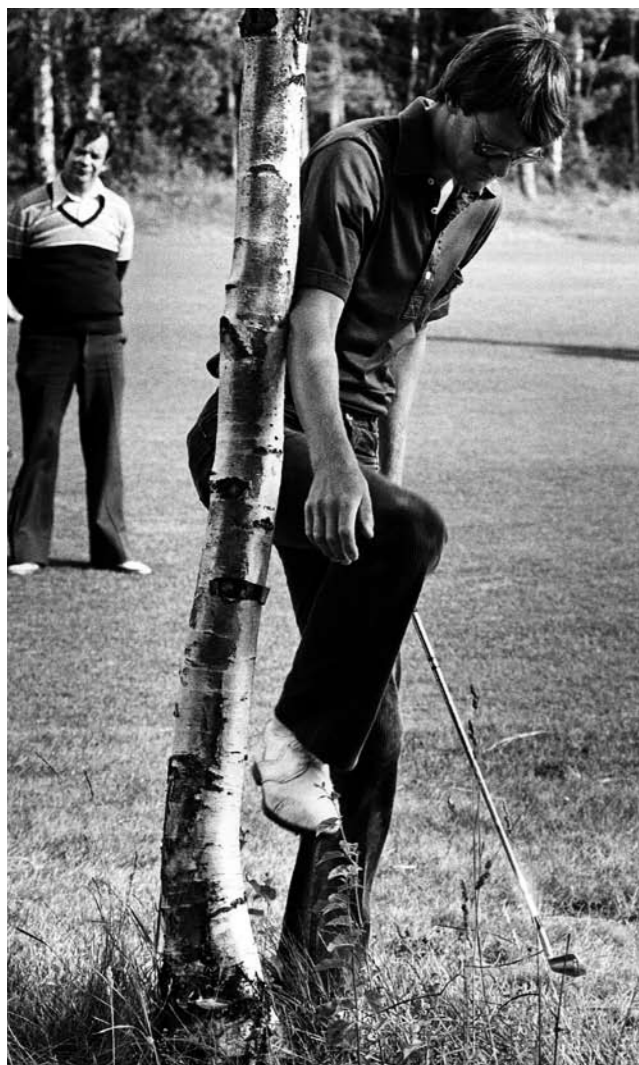
SPGA-mästerskapet

Redan 1977, året efter invigningen, avgjordes ett SPGA-mästerskap över 72 hål på Ärila. Den tävlingen vanns på 291 slag av ett av Sveriges främsta golfnamn, Hans Hedjersson från Wermdö GK i Stockholm. På andra plats, två slag efter, kom ännu en namnkunnig stockholmare, nämligen engelsmannen John Cockin från Saltsjöbadens GK. Ärilas pro, Kenneth Nilsson, hade det kämpigt och slutade på en delad 27:e plats. Bevisade sin klass med besked gjorde emellertid själva banan, som fick toppbetyg av alla spelarna.

Stilstudie av en ung John Cockin under SPGA-mästerskapet på Ärila 1977. Vann gjorde Hans Hedjersson från Wermdö GK.

Svenska Internationella Slagmästerskapet 1980 (SISM) blev det verkliga elddopet för Ärilabanen. Inte mindre än 13 lag (två från Sverige och Italien) från 11 nationer ställde upp. Tävlningen gick över 72 hål individuellt och 36 hål i lagspel. Den individuella tävlingen vanns av Jan Rube, som ju tidigare varit lyckosam på Ärilabanen. Han vann som nämnts SAAB-Cup 1977 och samma

Per Andersson från skånska Ljunghusen ingick i det svenska silverlaget i SISM 1980. Året innan vann han SAAB-Cup på Ärila. Till höger. Publiken, här vid 18:e green, bjöds på både fin golf och skönt sommarväder.

tävling året efter. Den tävlingen var för övrigt VM-kval. Lagtävlingen vanns av Skottland på 446 slag, sju slag bättre än tvåan, som var Sveriges lag 1. I det skottiska laget spelade Gordon Brand, Donald Janieson och George Mac Gregor, i det svenska Per Andersson, Jan Rube och Björn Svedin. Österrikes lag kom på tredje plats med 459 slag, endast ett slag före Sveriges lag 2. Rejåla framgångar för svensk golf, med andra ord!

Före huvudtävlingen spelades en Pro-AM-tävling. I denna lottades en skotsk ledare och före detta landslagsman i samma boll som Gun Wennlo. Skotten spelade oväntat dåligt och verkade mycket störd. Efteråt frågade han klubbledningen om det var så, att även damer skulle delta på middagen ute på Hedenlunda. Jo, så var det. Förklaringen till skottens problem på banan och frågan om damdeltagande på middagen fick senare sin förklaring. De skotska grabbarna i laget berättade på kvällen att ledaren aldrig förr hade spelat med några damer och inte heller deltagit i någon klubbfest med damer!

Först att göra hole in one på den nya Ärilabanen var Ingrid Christensson. Det skedde 1977.

Apropå hole-in-one... Så här kan det gå när man är osäker på reglerna. Sent en fredagskväll 1975 gick klubbens dåvarande "skattmästare" Lars Gullberg ut tillsammans med Anna-Stina och Erik Nobel för att gå några hål. Då hände det. På tredje hålet gjorde Lars hole-in-one! "Nu måste du gå 18 hål, annars godkänns inte din hole-in-one", menade paret Nobel. Det blev en strapatsrik fortsättning som slutade i beckmörker och med en vrickad fot – helt i onödan visade det sig. Det hade räckt med nio hål!

1977 beslutade en enhällig styrelse om medlemsstopp. Klubben hade då 800 medlemmar och det började bli trångt på banan. Efter tre år upphävdes medlemsstoppet och nya medlemmar kunde åter träda in i klubben.

1978 kom första numret av Ärilanytt och en ny maskinhall togs i bruk. Samma år beslutades att en golfvecka skulle anordnas för (i första hand) klubbens medlemmar. Initiativtagare var makarna Berit och Bengt Krönby, som även blev ansvariga för tävlingarna under veckan. Numera har golfveckan krymt till tre dagar.

1979 började Mats Hallberg att visa framfötterna på allvar genom att vinna Sunlight Cup med 70 deltagare. I finalen besegrade han Bernt Armund med 13-11. Det skulle bli mer av den varan!

Jan Rube från Mölle GK överst på prispallen i SAAB-Cup 1978. På andra plats kom Jan Andhagen från Västerås GK (till höger i bild) och trea blev Antero Baburin från Sollentuna GK.

INGEMAR GAV ÄRILA BERÖM

Ingemar Stenmark, vår superkändis brukar väcka uppmärksamhet var han än visar sig. 29 juli i år var inget undantag. Då spelade Ingemar golf på vår Ärila-bana.

Ingemar blev en gång "lurad" av advokaten Björn Wagnsson i Katrineholm att prova på golfen. En perfekt avkoppling under semestern, tyckte Ingemar som när ni läser det här redan kört igång träningsläger på snö i alperna. Inte golf utan skidor som alla förstår.

Ingemar, som med lite mer träning säkert skulle bli en mycket duktig golfspelare, berömdes Ärilabanen. Han var imponerad av skötsel och av hur välplanerat allting är. (Sträcket på er, ni ansvariga).

Det har ju spekulrats livligt om att det här blir Ingemars sista säsong som världscupåkare. Själv ville han inte säga något bestämt. Tar ett år i

Foto: CALINGE LINDBERG

laget enligt egen utsaga. På frågan om han planerar att låta golfen bli sport nr 1 för honom, svarade Ingemar att det var tveksamt. Det är en rolig sport när det går bra, men det är så sällan, sa vill, Ingemar!

Andra upplagan av Ärilaveckan (1979) blev en stor succé. "Något av golfens motsvarighet till 5-dagars i orientering" tyckte Södermanlands Nyheter och serverade följande statistik: 18.000 slag, 200 spelare per dag och ungefär 1.000 scorekort! Damkommittén (Brita Windahl, Berit Krönby, Kerstin Åkvist, Marianne Johanson och Anita Fröberg) drog ett tungt lass.

1979 spelades jubileumsgolf på Ärila. Det året firade Svenska Golfbörbundet 75-årsjubileum, vilket uppmärksammades med en riksomfattande jubileumstävling där segrarna skulle få resa till Florida och spela om prins Bertils pokal. Ärila GK vann sin grupp och i en uttagningsstävling korades de tre hemmaspelare som skulle få resa till Florida. Det blev Brita Windahl, Bertil Andersson (A-klassen) och Hans Christensson (B-klassen).

1981 års damkommitté startade nybörjargolf (på måndagskvällarna) för att nya medlemmar skulle kunna komma ut på banan, lära sig mer och framför allt träffa nya spelkamrater. Sex år senare bildades en särskild nybörjarkommitté.

1981 fick klubbens instruktör Kenneth Nilsson hjälp av amerikanen Harley Damstoff, som under 20 år verkat i Arizona.

1982 arrangerade klubben RM för veteraner med 103 deltagare. Vann gjorde Gustaf Dahl, HGK på 164 slag. Bästa Ärilaspelare blev Birger Magnusson på 10:e plats med 176 slag.

1982, den 10 juni klockan 06.00, startade en säregen tvåboll på Ärilas första tee. Den bestod av Viking Olsson, utrustad med kikare, och Olle Hörnfeldt utrustad med golfklubbor. Avsikten var att Viking skulle få en lektion i golf och Olle en lektion om olika fågelarter runt banan. Efter 18 hål summerades resultatet: Olle fick ihop 32 poäng och Viking kunde räkna ihop till 33 olika fågelarter runt banan.

Följande fåglar sågs och/eller hördes över hela banan:

lövsångare, trädgårdssångare, grönfink, bofink, sädesärta, stare, talgoxe, gulsparr, fiskmå, skrattmå, kråka, blåmes.

Andra hördes denna dag endast på vissa hål:

1:a buskskvätta, sävsparv	9:e stor hackspett
2:a ängspiplärka, härmsångare	10:e svarthätta
3:e enkelbeckasin, ladusvala	11:e trädpiplärka, koltrast, hämpling
4:e sånglärka, fasan	12:e ärtsångare, nötskrika
5:e tornsvala, törnsångare	14:e hussvala
6:e s-v flugsnappare, tornfalk	17:e björktrast

Den 25 maj 1981 var det stor propagandadag för klubben, arrangerad av Club Ärila. Under denna den så kallade Äriladagen fick golfintresserade pröva på golfens vedermödor under sakkunnig ledning av populäre Sven Tumba, vår främste ambassadör när det gällde att göra golfen till en folksport. De minsta (och större också, för den delen) kunde bekanta sig med djur från Kolmårdens djurpark, rida eller åka häst och vagn. SAAB-orkestern underhöll i strålände sommarväder. Dessutom var Ärila slutmålet för ett veteranbilsrally, vilket ytterligare bidrog till att göra Äriladagen till en stor publik framgång.

I början av juli 1984 stod Ärila GK värd för ett stort golfarrangemang. I samband med Svenska Golfförbundets 80-årsjubileum avgjordes finalen i förbundets jubileumstävling på Ärilabanan. Arrangören Saab GK hade lyckats locka hit världsnamn som Sam Torrance, Eamon Darcy och Ron Rafferty, där fanns Tom Sieckman, Paul Way, och Charlotte Montgomery, liksom Team Saab med Krister Kinell, Magnus Persson och Ove Sellberg samt de svenska landslagen på herr- och damsidan. Jubileumstävlingen var en partävling som spelades runt om i landet under juni månad. De tolv bästa paren gick vidare till Ärilafinalen. En särskild krydda för paren som kvalificerade sig var naturligtvis att få chansen att spela mot de speciellt inbjudna stjärnorna!

Skotten Sam Torrance i bryderi.

Brian Barnes

Gun Wennlo med två storheter inom svensk underhållning, Charlie Norman och Lasse Lönnald, som bidrog till att förgylla jubileumsdagen.

1984 skänkte SAS 100 bagvagnar till Ärila GK och året efter ytterligare 100 vagnar. En mycket välkommen present som såväl klubbens egna medlemmar som gästande spelare haft stor nytta av.

1986 firar Ärila GK 10-årsjubileum, inte utan dramatik. Vid elvåtiden på kvällen tvingades man avbryta festligheterna och utrymma lokalen på grund av ett bombhot. Någon bomb hittade polisen inte, men likafullt var det en otrevlig upplevelse för de närvarande.

1986 utsattes banan för ett illvilligt sabotage. Någon eller några höll ut hundratals pappspik på och invid flera greener, vilket orsakade nio punkteringar, enligt banskötare Kent Sundqvist. "Spikmattan" var kulmen på flera månaders problem med skadegörelse – bland annat hade någon grävt hål på 17:e green – och stölder. Till de mer makabra inslagen hörde en halvrudden katt som lagts vid ett av banans hål. Dessutom försvann mellan 6.000 och 7.000 nya rangebollar till ett värde av omkring 50.000 kronor.

1987 beslöt styrelsen att anlägga en niohåls korthålsbana.

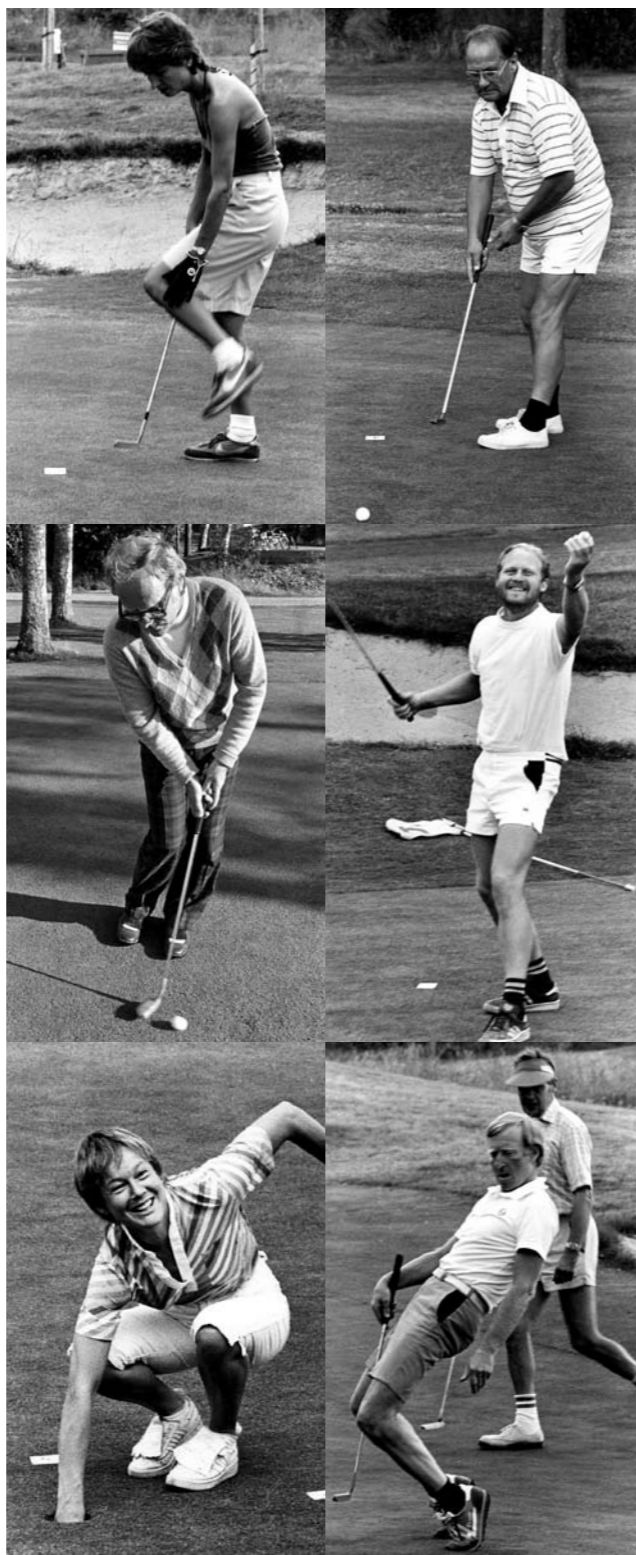
1991 firades 40-årsjubileum med fest på Träffen. Svenska Golf förbundets flagga överlämnades till klubben av förbundets representant, Marianne Johanson. Nyvalde ordföranden Tommy Sjöo tog emot. Marianne passade också på att förära avgångne ordföranden Anders Engdahl och Olle Hörnfeldt varsin förtjänstplakett i silver för deras insatser i klubben.

1991 byggdes golfshopen till. Samma år tog Ärilas damlag hem silverplatsen i elitserien. Laget bestod av: Pernilla Wallin, Susanne Hörnfeldt, Katarina Andersson, Marie Andersson, Maria Bertilsköld och Malin Landehag. Coach var Sune Hidegård.

År 1994 arrangerades RM far och son på Ärila, med 152 startande par. Tävligen gav god PR och banan fick åter beröm. Bästa Ärilarpar blev Bo (t. h.) och Magnus Kuhlman, som nådde en hedrande sjundeplats. Prisutdelare var Marianne Johanson.

Till höger. En mycket populär tävling såg dagens ljus 1982. Det var en SAAB-Scania-sponsrad puttningsstävling som levde ända fram till och med 1990 års säsong. På bildkavalkaden intill ses några av puttningsentusiasterna. Överst från vänster: Anneli Schiller, Sten Wennlo, Hans Håkansson (numera Hellstadius), Sven-Åke Thorstensson, Eva-Lisa Thorstensson och Bengt Åkvist.

Ärila GK bestod elddopet med den äran när Europas seniordamer gjorde upp om EM-titeln för lag

1997 fick Ärila i uppdrag av Svenska Golf förbundet att arrangera European Senior Ladies Team Championship för damer över 50 år (amatörer). Efter mer än ett års förberedelser gick så startskottet den 2 september 1997. Sammanlagt 130 damer från 14 länder deltog. Vädret var strålande, publiken månghövudad och damerna bjöd på fantastiskt spel.

Tävlingarna gick i två klasser, det egentliga europamästerskapet, som samlade nio deltagarländer med fem spelare i varje lag och Marisa Sgaravatti Trophy – uppkallad efter initiativtagaren till dessa europamästerskap. Marisa Sgaravatti Trophy är öppen för damer med något högre handicap och här deltog fjorton länder med fyra damer i varje lag. Både Svenska Golf-

förbundets ordförande Ulf Laurin och dess generalsekreterare Bo Wickberg hedrade invigningen med sin närvaro. Båda deltog också i invigningskvällens trivsamma skärgårdsutflykt.

Massor av funktionärer hade ställt upp frivilligt och fanns ute på banan, i sekretariatet och i transportapparaten. De gjorde en strålande insats. Speaker var Nils Bridal, en förtämlig tillgång genom sina goda språkkunskaper.

Banan var i mycket god kondition, restaurangen särskilt inbjudande, evenemanget till ära, och fjorton deltagande länders fladdrande flaggor gjorde inramningen extra festlig. Tävligen visade att Ärila GK är vuxet riktigt stora arrangemang och att banan verkligen håller mästerskapsklass. Detta EM gav dessutom utomordentlig PR för Nyköping.

Europamästarinnor blev engelskorna, som segrade före Sverige, Tyskland och Italien. I Marisa Sgaravatti Trophy vann Frankrike, före Spanien, Schweiz, Italien och Sverige.

Engelskorna segrade i European Senior Ladies Team Championship.

Franska damlaget vann Marisa Sgaravatti Trophy.

Mats Hallberg

Mats Hallberg är Ärilas första golfspelare utan hcp. Detta inträffade 1982. Mats var då endast 17 år gammal. Han är också vår mest meriterade medlem i golfsammanhang.

År 1983 kvalificerade sig Mats för SEO, Scandinavian Enterprise Open, som ingick i Europatouren. Året efter spelade han i Swedish Golf Tour och bestämde sig för att bli professionell. På sin första tävling kom han åtta och blev 7 000 kronor rikare. Den framgången gjorde att han blev uttagen till svenska proffslandslaget för att möta Finland. På rankinglistan för Sverige kom han åtta.

År 1985 och 1986 försökte han kvala in till Europatouren, på La Mangabanan på spanska solkusten, men lyckades inte. Bättre gick det 1987 på Mallorca, där han blev bäste svensk med en tjugofjärdeplats.

Största framgången kom i Florens 1990, där han blev fyra totalt. En fjärdeplats blev det även 1992 i Marocko Open.

1991 blev Mats svensk mästare. En stor framgång på hemmaplan nådde Mats då han kom på fjärde plats i Scandinavian Masters 1998. År 1992 lämnade han klubben efter att ha flyttat till Örebro. Numera har han lagt livet som professionell golfspelare bakom sig.

Malin Landehag

Malin Landehag började spela golf vid tolv års ålder, men höll också på med såväl fotboll, badminton, bordtennis som höjdhopp. Hennes första tränare/pro blev Kjell Finnmo.

Malin deltog i många tävlingar som junior, både regionalt och på riksplanet. Som 17-åring kom hon femma i seniordamernas SM i Örebro. Efter den framgången blev hon uttagen till först juniorlandslaget, sedan till seniorlandslaget.

Största framgången som amatör nådde Malin när hon tillsammans med Helen Alfredsson, Sofia Grönberg, Eva Dallöf och Helen Andersson-Kock blev Europamästare på Turnberrybanan i Skottland 1987. Hon deltog också i par-VM i Colombia. År 1989 tog Malin steget att bli golfprofessionell. Ett antal Europatourtävlingar har det blivit under årens lopp och några år på Asientouren, där hon 1992 blev femma totalt.

1996 vann hon två deltävlingar på GoldenBear Tour i USA och slutade totalt på fjärde plats.

Vinterhalvåret tillbringas Malin i Florida, där hon tränar, spelar pro-am-tävlingar, målar tavlor och försöker kvala in till USA-touren. Än har hon inte lyckats, men har varit nära några gånger.

Sophie Ekman

Sophie Ekman började spela golf 1966 och har sedan dess varit medlem i Ärila GK – men bor i Stockholm (Drottningholm). Första stora segern kom 1983 i Kentab Open, där hon satte banrekord efter första dagens spel med 72 slag (par 69). År 1982 och 1983 vann hon DM.

En stor framgång var när hon vann Nike Open 1995. Samma år var hon med i det svenska D50-laget när Sverige mötte Schweiz i en landskamp. Året efter kom hon tvåa i RM D50 och samma år blev hon fyra på NM D50. Inte särskilt förvånande segrade hon i DM D50 detta år!

Övriga meriter: KM-vinst 1982, 1983 samt D40 1992, 1993, D50 1994–1998. En fin fjäder i hatten blev andraplaceringen i Nations Trophy i spanska internationella mästerskapet för D50 1997.

Ingvar Carlsson

Ingvar Carlsson är helt självlärd när det gäller golf och har aldrig tagit några golflektioner! Bättre autodidakt får man leta efter, därom vittnar inte minst stora framgångar på hemmaplan. På "äldre dar" har Ingvar känt sig mogen att ge sig tourspelet i våld. Det skedde 1999. Vid EM för herrar 55 i Ascona i Schweiz blev han 31:a man. I Italian Open i Punta Ale nådde han en fin femteplats individuellt och tillsammans med lagkamraterna i det svenska laget en andraplats. I RM herrar 55 blev det en utmärkt 3:e plats.

Ingvar togs år 2000 ut till landslaget H55. Han är född 1941 och har hcp 3.0 – med ambitionen att gå ner till 2.0. Ingvar har spelat British Senior och Scottish Open samt EM för seniorer på spanska La Manga.

Banrekord (par 72)

Jan Rube från Mölle GK, med 66 slag 1977. Vit tee.
Banrekordet för damer (blå tee) hålls av Camilla Carlsson, Växjö GK, med 70 slag.

Hole in one m.m.

Först att göra hole in one på Ekensbergsbanan var Sune Linde. Det skedde den 5 augusti 1953 på hål 2. Första hole in one på Ärila gjordes 1977 av Inger Christensson, obekant på vilket hål. Kjell Brandt har gjort hole in one på hål 8 (par 4 och dold green). Att göra en albatross är mycket ovanligt. En sådan har presterats av Tommy Arvidsson på hål 15 (par 5).

Våra instruktörer och professionella

Från mitten av 50-talet anlätades Svenska Golf förbundets ambulerande pro.

1961 Richard Penfold (med Eskilstuna och Nyby)
1962 Knut Ekberg (förste heltidsanställda tränaren)
1970 Peter Michelson
1979 Kenneth Nilsson
1983 Kjell Finmo
1986 Olle Jansson
1991– Alan Harris

Ordförande genom åren

1951-54	Percy Tham
1955-58	Ernst Jonas Bratt
1959-62	Percy Tham
1963-64	Nils Lenas
1965-66	Tage Helin
1967	Bo Berg
1968-72	Hans Stenke
1973-81	Gustav Lindblad
1982-86	Anders Engdahl
1987-90	Folke Bergström
1991-93	Tommy Sjöo
1994-95	Karl-Inge Heidenberg
1996-98	Ronnie Salomonsson
1999-	Klas Engdahl

Medlemsutveckling

År	Antal medlemmar
1951	97
1961	100
1971	510
1981	860
1991	1 034
2001	1 359

Greenfee	1953	1956	1966	1976	1986	1996	2001
Sön- och helgdagar	7,50	15	40	100	200	200	270
Övriga dagar	5	10	30	100	200	200	220
Veckoavgift	20	40	175	450	900	900	1 100

Fr.o.m. 1976 gäller halv greenfee för juniorer.

Produktion: MediaCraft Information AB, Nyköping. Tryck: Österbergs & Sörmlandstryck, Nyköping 2001.
Ett stort tack till klubbmedlemmarna Marianne och Arne Johanson för arbetet med att samla in material.
Tack också till alla som välvilligt lånat ut fotografier, tidningsklipp och andra dokument.

